

DOMSTOLENS KENDELSE

(Sjette Afdeling)

af 12. oktober 2004

i sag C-352/03 P, Pietro Del Vaglio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — pension — ændring af bopælslandet — gældende justeringskoefficient — appellen delvist afvist og delvist forkastet)

(2005/C 6/42)

(Processprog: fransk)

I sag C-352/03 P, angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen, indgivet den 11. august 2003, Pietro Del Vaglio, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, London (Det Forenede Kongerige) (avocats: M. Famchon og B. Desrez), den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Currall, bistået af D. Waelbroeck) har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissochet og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 12. oktober 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Pietro Del Vaglio betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 18.10.2003.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 1. oktober 2004

i sag C-480/03, Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde mod den wallonske regering og Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'arbitrage) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — arter født og opdrættet i fangenskab)

(2005/C 6/43)

(Processprog: fransk og nederlandsk)

I sag C-480/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Cour d'arbitrage (Belgien) ved dom af 29. oktober 2003, indgæet til Domstolen den 18. november 2003, i sagen Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde mod den wallonske regering og Conseil des ministres, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer) og J. Makarczyk; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 1. oktober 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på fugleeksemplarer, som er født og opdrættet i fangenskab, og medlemsstaterne er derfor på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin fortsat kompetente til at regulere dette område, medmindre andet gælder ifølge artikel 28-30 EF.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 7.2.2004.

Sag anlagt den 29. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-418/04)

(2005/C 6/44)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. september 2004 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Barry Doherty og Michel van Beek, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾, idet det

- a) ikke siden 1981 i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF's artikel 4, stk. 1 og 2, har udlagt områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af de arter, der er nævnt i bilag I til direktiv 79/409/EØF, og af de regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter
- b) ikke siden 1981 i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF's artikel 4, stk. 1 og 2, har indført den nødvendige retlige beskyttelsesordning for disse områder
- c) ikke siden 1981 har sikret, at artikel 4, stk. 4, første punktum, anvendes på områder, der kræver udlægning som særlige beskyttede områder i henhold til direktiv 79/409/EØF
- d) ikke fuldt ud eller korrekt har gennemført kravene i artikel 4, stk. 4, andet punktum, i direktiv 79/409/EØF
- e) ikke i forhold til de udlagte særlige beskyttede områder i henhold til direktiv 79/409/EØF har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽²⁾, og ikke i forhold til rekreativ brug af alle de områder, der skulle være omfattet af direktiv 92/43/EØF's artikel 6, stk. 2, har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i nævnte artikler 6, stk. 2
- f) ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktiv 79/409/EØF's artikel 10

2. Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagen vedrører Irlands manglende opfyldelse af visse forpligtelser, som er fastsat i direktiv 79/409/EØF og direktiv 92/43/EØF. Kommissionen har anført følgende:

Siden 1981 har Irland ikke i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle (herefter »fugledirektivet«) udlagt områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af de arter, der er nævnt i direktivets bilag I, og af de regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter. Dette har to aspekter. For det første har Irland undladt at foretage nogen form for udlægning af bestemte områder (»ikke-udlægning«). For det andet har Irland undladt at foretage en fuldstændig udlægning af andre områder (»delvis udlægning«). I forhold til den geografiske dækning bevirkede kombinationen af ikke-udlægning og delvis udlægning, at Irland havde det næstmindste netværk for særligt

beskyttede områder (herefter »SBO«) blandt alle medlemsstater inden tiltrædelserne, der fandt sted den 1. maj 2004.

Irland har ikke indført den nødvendige retlige beskyttelsesordning for SBO'er i overensstemmelse med fugledirektivets artikel 4, stk. 1 og 2. Anvendelsesområdet for den relevante irske lovgivning er begrænset til noget, der kunne kaldes forebyggende foranstaltninger, dvs. foranstaltninger, hvorved det forsøges at håndtere trusler mod levesteder og forstyrrelser af vilde fugle, der forårsages ved menneskelig indgriben. Helt bortset fra de mangler, der er uløseligt forbundet med disse forebyggende foranstaltninger, har Kommissionen anført, at den fornødne retlige beskyttelsesordning, som kræves i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, har et videre anvendelsesområde, og at der til sikring af fuglearters overlevelse og formering i SBO'er kan kræves mere end blot bestræbelser med henblik på at begrænse skadelig menneskelig indgriben.

Der findes en relevant irsk lovgivning vedrørende beskyttelse af levesteder uden for de udlagte SBO'er, men den har ikke den specificitet, som kræves i henhold til fugledirektivets artikel 4, stk. 4, første punktum. Navnlig indeholder den irske lovgivning ingen særlige forpligtelser vedrørende områderne for de vilde fuglearter, som skulle nyde beskyttelse inden for SBO'erne i de områder, som ikke er omfattet af Irlands eksisterende SBO-netværk.

Der er ikke et særligt regelsæt, som gennemfører artikel 4, stk. 4, andet punktum, der bestemmer, at medlemsstater skal »bestræbe sig på at undgå forurening eller forringelse af levesteder« også uden for de udlagte områder. Mange aktiviteter, som ødelægger levesteder, er ikke genstand for nogen form for meningsfuld lovbestemt kontrol.

Direktiv 92/43/EØF (»habitatdirektivet«) skulle have været gennemført den 10. juni 1994. Det betyder, at Irland på eller efter denne dato skulle have gennemført og anvendt artikel 6, stk. 2-4, på alle SBO'er, som er udlagt i henhold til fugledirektivets artikel 4, stk. 1, eller som er godkendt i henhold til samme direktivs artikel 4, stk. 2. Efter Kommissionens opfattelse har Irland ikke gennemført eller anvendt habitatdirektivets artikel 6, stk. 2.

Vedtagelsen af nationale foranstaltninger til gennemførelse af fugledirektivets artikel 10 er nødvendig for at sikre, at direktivet er fuldt ud virksomt. Da Irland ikke i de relevante lovbestemmelser har fastsat en forpligtelse til at støtte forskning, har det undladt at gennemføre artikel 10.

⁽¹⁾ EFT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206, 22.7.1992, s. 7.